

XXIV. ročník oblastní přehlídky Štívadlo 2025,

Pořádá: Svaz českých divadelních ochotníků

Slunečník

Sál Základní školy generála

Heliodora Píky

3. května 2025 v 15:00

DS ZŠ Štítina

DVA TOVARYŠI

Pohádkový příběh

Autor: Lumír Kubátko

Režie: Lukáš Vlček

ROMAN

A JOLANA

Loutkové divadlo

Autor: Lukáš Vlček

Režie: Lukáš Vlček

Sál Základní školy generála

Heliodora Píky

3. května 2025 v 18:00

Dušan Zakopal

LABUTÍ PÍSEŇ

Monodrama

Autor: Anton Pavlovič Čechov

Překlad: Alena Morávková

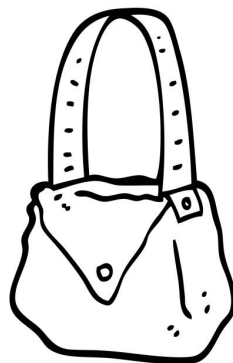
Režie: Dušan Zakopal

5. číslo

OSOBY A OBSAZENÍ – DVA TOVARYŠI

Jožin	Richard Ston
Vincek	Tomáš Žurek
Čert Eman	Eliška Pozdíšková
Čert Gábor	Barbora Klimešová
Čert Kolohnát	Jakub Mleziva
Čert	Gabriela Slaninová
Čarodějnice Běla	Anna Pozdíšková
Čarodějnice Dora	Viktorie Ostárková
Čarodějnice Lota	Amálka Radková
Čarodějnice	Amálka Vaňková
Čarodějnice	Madlen Kostřicová
Král	Jan Gaideczka
Princezna	Jozef Bartek

O HŘE

Chudý a chamtivý tovaryš se nemohou dohodnout, může-li být šťastnější člověk poctivý nebo bohatý. Rozsoudí je až čerti, jak jinak, než po čertovsky.

Do děje ale naštěstí zasáhnou čarodějnice.

Kdo bude komu nakonec čistit boty? A kdo uzdraví princeznu?

OSOBY A OBSAZENÍ – ROMAN A JOLANA

Roman Dominika Nováková

Jolana Anna Moravcová

Kapula Daniel Háze

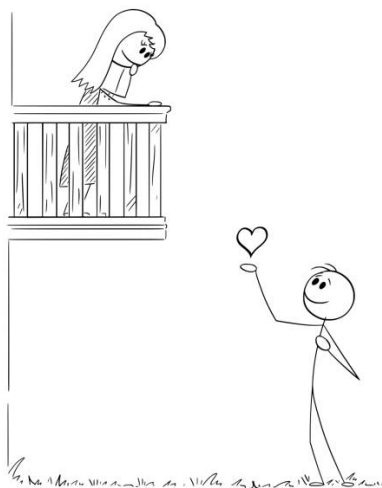
Kopulová Ema Zdrálková

Monták Jan Cion

Montáková Barbora Zurková

Farář Petr Ondra

Zpěv a kulisy Madlenka Kostřicová
Gabriela Slaninová

O HŘE

Dva se mají rádi, avšak rodiče jim nepřejí. Vyhledají tedy pomoc u faráře.

Na motivy Williama Shakespeara Romeo a Julie.

DĚTSKÝ DIVADLENÍ SOUBOR PŘI ZÁKLADNÍ ŠKOLE ŠTÍTINA

Dětský divadelní soubor začal působit při Základní škole gen. H.Píky ve Štítině ve školním roce 2013-2014, pod vedení Lukáše Vlčka. Od té doby každý školní rok děti nacvičí jednu činoherní a jednu loutkovou hru. A protože to jsou děti, jedná se o veselé příběhy nebo pohádky. Každý rok se účastní soutěží Opavské lízátko (obě hry) a Opavské rolničky (loutkové divadlo). Mají za sebou i úspěch v podobě postupu na přehlídku Loutkářská Chrudim, která uvádí výběr toho nejlepšího z českého amatérského loutkového divadla v daném roce, nebo postup na Ostravskou lokálku, což je krajská přehlídka dětského divadla a recitačních kolektivů dětských divadelních a loutkářských a recitačních souborů z Moravskoslezského kraje. Jak už to bývá, děti rostou a rostou, až vyrostou, proto se děti v souboru často mění. Je hezké, že někteří z nich, i když opustí brány základní školy, se do divadla vracejí, a pravidelně navštěvují i naši přehlídku.

OSOBY A OBSAZENÍ – LABUTÍ PÍSEŇ

SVĚTLOVIDOV	Dušan Zakopal
DRAMATICKÁ SPOLUPRÁCE	Antonín Dvořák
KOSTÝMNÍ SPOLUPRÁCE	Hana Rychecká
NÁPOVĚDA	Marie Kohutová
TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE	Adam Pěcha

O HŘE

Anton Pavlovič Čechov napsal jednoaktovku pro dva herce „Labutí píseň“ v roce 1887 (bylo mu 26 let) na základě své povídky Kalchas z předchozího roku. V dopise M. V. Kiseljové píše, že se bude hrát 15 až 20 minut, že je to nejmenší drama na celém světě, a že je lepší psát malé věci než velké: stížností je málo a úspěch mají také, tak co chtít víc. Dále uvádí, že napsat tuto hru mu trvalo hodinu a pět minut. Poprvé byla Labutí píseň inscenována v roce 1888 v Koršově divadle v Moskvě. Hlavní roli osmašedesátiletého Světlovidova hrál známý ruský herec Vladimir Nikolajevič Davydov, kterému bylo v té době 39 let. Do češtiny byla Labutí píseň přeložena už za Čechova života a pak ještě několikrát. Často se uvádí společně s dalšími Čechovými jednoaktovkami, případně krátkými hrami jiných autorů. Naše inscenace obsahuje také části další Čechovy jednoaktovky O škodlivosti tabáku, napsané v roce 1886.

LABUTÍ PÍSEŇ

jako ustálené slovní spojení označuje poslední dobré dílo či velké vystoupení aktéra před smrtí nebo odchodem na odpočinek, ať už v hudbě, umění, architektuře, herectví či sportu. Vychází ze starodávné víry, že labutě před smrtí zpívají krásnou píseň, ačkoliv většinu života mlčí. Ve skutečnosti se ovšem labutě zvukově projevují během celého života, a zejména při namlouvacích rituálech. Už ve starověkém Řecku se tato legenda o předsmrtném zpěvu labutí objevuje v dílech Ezopa či Aischyla. Odkazy na labutí písně najdeme u Ovidia, Chaumcera, da Vinciho, Shakespeara, Tennysona, Máchy mnoha dalších až po dnešek.

DUŠAN ZAKOPAL

Tento umělec patří k lidem, pro které se stal svět divadla a literatury druhým domovem. Vystudoval sice ekonomii a dopravní inženýrství, ale už od dětství se chtěl stát hercem a divadelním režisérem. Přednost dostala jeho vysokoškolsky vystudovaná profese, ale divadlo zůstalo v pozici celoživotního zájmového koníčku číslo jedna. Když odešel do starobního důchodu, oddal se divadlu naplno. Už ovšem ne tomu profesionálnímu, ale

ochotnickému, které bylo jednou z jeho životních lásek odmalička.

Všechno začalo v jeho rodišti, v Želechovicích nad Dřevnicí, ve vesnici nedaleko Zlína. V patnácti letech, začal hrát s dospělými ochotníky. Ale už předtím hrál v dětském divadle, ve školním souboru. Pak účinkoval v divadelním souboru Svitů Gottwaldov dnešní Zlín. V devatenácti letech začal studovat vysokou školu v Praze, a začal hrát v pražském Divadle Tatrovka. To byla jeho divadelní léta učňovská a tovaryšská. Po studiích přišel do Ostravy. Začal v divadelním souboru Vítkovických železáren. A také v Divadelním souboru Hrušovských chemických závodů, dostával menší role v televizních inscenacích. Dokonce měl to štěstí si zahrát i s Janem Pivcem. V osmdesátých letech měl absolventské představení v režijní škole SČDO. Režiroval i hrál v Divadle Impuls v Domě kultury Vítkovických železáren, dnešním Domě kultury města Ostravy. Také v porubském Domě kultury OKD, dnes DK Poklad, ve spolupráci se souborem Jitřenka. Po roce 1990 v Moravskoslezském kraji zakládal regionální organizaci SČDO. Je nositelem ceny Ministerstva kultury České republiky za celoživotní přínos českému neprofesionálnímu divadlu. Jako člen předsednictva SČDO a také člen a posléze tajemník poroty národní přehlídky zjistil, že nejsou oceňováni herečtí ochotničtí senioři, kteří se v jednotlivých soutěžních inscenacích na národní přehlídce objevují. Tak vymyslel cenu pro nejlepšího seniora, kterou finančně podpořil.

Inscenaci Labutí píseň věnuje své ženě Evě Zakopalové in memoriam.

KULIČKIÁDA

DS Amatéři na útěku Těrlicko
Slavíci z Madridu

42

9

3

INDEX
SPOKOJENOSTI

8,61

CELKEM: 54

(počet odevzdaných kuliček neodpovídá počtu diváků v sále)

HODNOCENÍ POROTY

Čtvrtým soutěžním představením letošního Štívadla byla komedie Petra Tomšů - Slavíci z Madridu, kterou na scéně divadelního sálu Základní školy Heliodora Píky sehrál Divadelní spolek Amatéři na útěku – Těrlicko. Jedná se o soubor, který tvoří 11 nadšených amatérů, které spojuje radost ze hry. Na Štívadle se letos prezentovali poprvé a rovněž se jednalo o jejich první představení, které sledovala odborná porota. Slavíci z Madridu jsou jejich druhým představením, které tento soubor nastudoval.

Text Petra Tomšů je založen na detektivní zápletce, která vychází z oblíbených témat klasických autorů detektivních románů, a to vše pečlivě zabaleno do divácky úspěšné parodie, jejímž hlavním cílem je pobavit diváka. Klasická detektivní situace, kdy se se různorodá skupina vzájemně cizích osob sejde v zapadlém penzionu, kde se sice nevraždí, ale zato se ztrácejí cenné předměty v podobě zlatých slaviců. Případu se ujímá detektiv, který je náhodou v penzionu ubytován a přesto, že podezřelých je zde mnoho a každý z nich by mohl být tím vypočítavým zlodějem a přesto, že se případ táhne a jeho úspěšné vyřešení se nachází v mlhavém nekonečnu, je nakonec případ vyřešen (samozřejmě klasickým shromážděním všech hostů i personálu v jedné místnosti a mistrnou exhibicí geniálního detektiva).

Režie této inscenace se ujala Erika Kolková, která na půdorysu přesně definovaných čtyř hracích prostorů vtiskla řád a nastavila základní

pravidla a koncepci jednotlivých výstupů, takže se divák přesně orientoval v celém příběhu od samého počátku, až do jeho závěrečného vyvrcholení.

Jak již bylo naznačeno v úvodu, včera se jednalo o setkání s divadelním souborem, který si začíná osvojovat ta divadelní prkna, která znamenají svět a který teprve hledá své výrazové a inscenační prostředky. Rezervy tohoto lze hledat hlavně v charakteristice jednotlivých dramatických postav, vztahů mezi nimi a jevištní řečí. Nicméně dobře zvolený text Slavíků z Madridu byl dostatečnou pomocnou rukou k tomu, aby se divák při jejich inscenaci bavil a aby cítil tu energii, kterou posílají herci z jeviště do hlediště svým divákům. Za zmínku určitě stojí herecký výkon Jiřího Pergnera v roli recepčního Alfréda a pěkně provedená scéna výsledku ředitelky penzionu.

VÁCLAV VEVERKA

Divadlo? Nutně bych potřeboval odložit začátek představení tak o hodinu, až hodinu a půl...

POROTA:

Předseda poroty:

Tomáš Hradil

režisér, herec, dramaturg,
hudebník, divadelní nadšenec

Členové poroty:

Hynek Nekuža

režisér, herec a spisovatel

Pavel Dorazil

režisér a herec divadelního
souboru. Absolvent režijních a
hereckých kurzů. Člen Klubu
režisérů SČDO.

PROGRAM ŠTIVADLA 2025

Sobota 3. 5. v 15.00	DS ZŠ gen.H.Píky Štítina Lumír Kubátko: DVA TOVARYŠI – činoherní pohádka Lukáš Vlček: DĚTSKÁ POLÉVKA – loutková pohádka
Sobota 3. 5. v 18.00	Host přehlídky Dušan Zakopal Anton Pavlovič Čechov: LABUTÍ PÍSEŇ
Neděle 4. 5. v 14.00	Host přehlídky DS Velká Bystřice Isabelle Mergaul: Sbohem a zůstávám
Neděle 4. 5. v 17.00	Slavnostní ukončení přehlídky s vyhlášením výsledků

Tento projekt se uskutečnil za finanční podpory

